

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹՅԱՆ
ՊԱՐԵԿԱՅԻՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆ**

0090, ք.Երևան, Շոպրոնի 77, Հեռ.

N 91/11/13

< 13 > 09 2021թ.

Կարինե Հարությունյանին

Հասցե՝ ք.Երևան, Նոր-Նորքի 9-րդ գնվճ 392. քն.30

Ուղարկում եմ Ձեր դիմումի հիման վրա ՀՀ ոստիկանության պարեկային ծառայության իրավաբանական բաժանմունքում իրականացված վարչական բողոքարկման վարույթի արդյունքում կայացված թիվ 8180005911 վարչական ակտը բեկանելու և վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի վարույթը կարճելու մասին որոշումը:

Առդիր՝ <<5>> թերթ:

**Պետ,
ոստիկանության գնդապետ՝**

Ա. Ումրշատյան

Կատ. Հ.Հարությունյան
010-30-42-02

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

ՀՀ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 18.08.2021թ-ին կայացված 8180005911 որոշումը բեկանելու և վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի վարույթը կարճելու մասին

<< 13 >> 09 2021թ.

ք.Երևան

ՀՀ ոստիկանության պարեկային ծառայության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ա. Ռիմրշատյանս, վերանայելով Կարինե Հարությունյանի դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

10.08.2021թ. ժամը 20:40-ի սահմաններում Երևան քաղաքի Վիլնյուսի փողոցում քաղաքացի Կարինե Հարությունյանի վարած <<Մերսեդես-բենց>> մակնիշի 89DG001 հաշվառման համարանիշի տրանսպորտային միջոցը կանգնեցվել է պարեկային ծառայության 4-րդ գումարտակի 1-ին վաշտի ավագ պարեկ Նարեկ Սուքեյանի կողմից:

Վարորդի նկատմամբ կազմվել է վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրություն և «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 123.5-րդ հոդվածի 16-րդ մասի համաձայն, կայացվել է թիվ 8180005911 որոշումը՝ վերջինիս 20.000 ՀՀ դրամի չափով տուգանելու մասին:

23.08.2021թ.-ի Երևան քաղաքի Նոր Նորքի 9-րդ զնվծ 39 շ. 30 բն. բնակիչ Կարինե Հարությունյանը դիմումով խնդրել է անվավեր ճանաչել պարեկային ծառայության վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 18.08.2021թ-ին կայացված թիվ 8180005911 որոշումը և նշել, որ հաշվառման համարանիշը վարելուց ընկել է, ինքը չի նկատել, և միայն պարեկային ծառայողների կանգնեցնելուց հետո է տեղեկացվել դրա մասին:

Ղեկավարվելով <<Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին>> օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով՝ քննության են առնվել իրավախախտման բոլոր, այդ թվում՝ դիմումատուի օգտին առկա փաստական հանգամանքները, ինչի արդյունքում պարզվել է, որ վարչական ակտը ենթակա է բեկանման՝ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

Պարեկային ծառայության ծառայողի կողմից տրված բացատրության համաձայն՝ Երևան քաղաքի Վիլնյուսի փողոցում ծառայության ընթացքում հայտնաբերել են առանց առջևի հաշվառման համարանիշի տրանսպորտային միջոցը՝ երթևեկելիս, կանգնեցնելուց հետո վարորդը հայտնել է, որ տեղյակ չի եղել հաշվառման համարանիշի բացակայության փաստի վերաբերյալ:

Փաստական հանգամանքների բազմակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ քննարկումն իրականացնելու համար 13.09.2021թ.-ին Կարինե Հարությունյանը ներկայացել է վարչական լսմանը և բացատրությամբ հայտնել, որ համարանիշն ընկել է վարելու ընթացքում, և ղեկավարվելով <<Վարչարարության Հիմունքների և վարչական վարույթի մասին>> ՀՀ օրենքի 43-րդ հոդվածի պահանջով՝ ներկայացրել է տեսանյութ այն մասին, որ 10.08.2021թ.-ին երթևեկությունն սկսելուց առաջ տրանսպորտային միջոցի առջևի հաշվառման համարանիշն ամրացված է եղել սահմանված վայրում:

<<Ճանապարհային երթևեկության մասին>> կոնվենցիայի 36-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ միջազգային երթևեկության մեջ գտնվող յուրաքանչյուր ավտոմեքենայի վրա առջևից և հետևից պետք է զետեղվի գրանցման համարը, սակայն մոտոցիկլետների վրա այդ համարը պետք է զետեղվի միայն հետևից:

<<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների և պայմանների ցանկը հաստատելու մասին>> ՀՀ կառավարության 955-Ն որոշման 2-րդ հավելվածի 6-րդ կետի 18-րդ ենթակետի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցի այլ անսարքություններն ու պայմաններն են՝ հաշվառման համարանիշները կամ դրանց տեղակայման ձևը չեն համապատասխանում օրենսդրության կամ ստանդարտների պահանջներին:

<<Ճանապարհային երթևեկության անվտանգության ապահովման մասին>> ՀՀ օրենքի 24-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցի սեփականատերը պարտավոր է ապահովել տրանսպորտային միջոցի տեխնիկապես սարքին վիճակը՝ համաձայն տրանսպորտային միջոցի շահագործումը թույլատրող պայմանների ու շահագործումն արգելող անսարքությունների և պայմանների ցանկի:

Նույն օրենքի 18-րդ հոդվածի 1-ին մասի <<ը>> կետի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցի երթևեկությունն արգելվում է, եթե՝ վարորդը տրանսպորտային միջոցը վարում է կեղծ, փոխված կամ ստանդարտին չհամապատասխանող հաշվառման համարանիշներով (ժամանակավոր համարանիշների դեպքում՝ նաև ժամկետանց համարանիշներով) կամ առանց հաշվառման համարանիշների:

Նույն օրենքի 18.1-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ սույն օրենքի 18-րդ հոդվածի առաջին մասի <<ա>>, <<բ>>, <<գ>>, <<դ>>, <<ե>>, <<զ>>, <<է>>, <<ը>>, (...) նախատեսված դեպքերում ճանապարհային երթևեկությունը կարգավորողը պարտավոր է սույն հոդվածով սահմանված կարգով,

տրանսպորտային միջոցը բերման ենթարկելով պահպանվող հատուկ տարածք, դնել արգելանքի տակ:

<<Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ>> ՀՀ օրենսգրքի 123.5-րդ հոդվածի 16-րդ մասի համաձայն՝ զույգ հաշվառման համարանիշներ ունեցող տրանսպորտային միջոցը մեկ հաշվառման համարանիշներով վարելը՝ առաջացնում է տուգանքի նշանակում նվազագույն աշխատավարձի քսանապատիկի չափով:

Նույն օրենսգրքի 123.5-րդ հոդվածի 13.1-րդ մասի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցը զույգ հաշվառման համարանիշներ ունենալու դեպքում համարվում է մեկ հաշվառման համարանիշով, եթե համարանիշերից մեկը ամրացված չէ դրա համար նախատեսված տեղում և ընթերցելի չէ ինչպես շարժման ընթացքում այնպես էլ կանգնած ժամանակ:

<<Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ>> ՀՀ օրենսգրքի 10-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտումը համարվում է դիտավորությամբ կատարված, եթե այն կատարող անձը գիտակցել է իր գործողության կամ անգործության հակաիրավական բնույթը, կանխատեսել է դրա վնասակար հետևանքները և ցանկացել դրանք, կամ գիտակցաբար թույլ է տվել այդ հետևանքների առաջացումը:

Նույն օրենսգրքի 11-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտումը համարվում է անզգուշությամբ կատարված, եթե այն կատարած անձը կանխատեսել է իր գործողության կամ անգործության վնասակար հետևանքների առաջացման հնարավորությունը, բայց թեթևամտորեն հույս է ունեցել կանխելու դրանք կամ չի կանխատեսել այդպիսի հետևանքներ առաջանալու հնարավորությունները, թեև պարտավոր էր և կարող էր կանխատեսել դրանք:

Վերոնշյալ իրավանորմերի վերլուծությունից կարող ենք առանձնացնել վարչական իրավախախտմանը բնորոշ հատկանիշները՝ այն է՝ արաքը պետք է լինի հակահասարակական, հակաիրավական, մեղավորությամբ կատարված և պատժելի:

Նշված հատկանիշներից սույն գործի հետ կապված անհրաժեշտ է առանձնացնել մեղավորության հատկանիշը, այսինքն՝ արարքի սուբյեկտիվ կողմը, որի հիմնական հատկանիշը՝ մեղքն է, անձի հոգեբանական վերաբերմունքը կատարված արարքի նկատմամբ:

<<Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ>> ՀՀ օրենսգրքի 32-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ տույժ նշանակելիս հաշվի են առնվում կատարված իրավախախտման բնույթը, խախտողի անձը, նրա մեղքի աստիճանը, գույքային դրությունը, պատասխանատվությունը մեղմացնող և ծանրացնող հանգամանքները:

Վերոգրյալ իրավանորմերի համակարգային վերլուծությունից պարզ է, որ

վարչական պատասխանատվության սկզբունքներից է «պատասխանատվությունը մեղքի համար» սկզբունքը, այսինքն՝ վարչական տույժը կարող է կիրառվել միայն վարչական իրավախախտում կատարելու մեջ մեղավոր անձի նկատմամբ:

Մեղքի՝ որպես վարչական զանցակազմի սուբյեկտիվ կողմի պարտադիր տարր հանդիսանալու վերաբերյալ իրավական դիրքորոշում է արտահայտել ՀՀ սահմանադրական դատարանն իր 12.10.2010թ. թիվ ՍԴՈ-920 որոշմամբ, մասնավորապես հայտնելով հետևյալը. «...Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 9, 32 և 279 հոդվածների համադրված ուսումնասիրությունը վկայում է, որ վարչական պատասխանատվության սկզբունքներից է «պատասխանատվությունը մեղքի համար» սկզբունքը, ինչը նշանակում է, որ վարչական տույժը (պատասխանատվությունը) կարող է կիրառվել միայն վարչական իրավախախտում կատարելու մեջ մեղավոր անձի նկատմամբ: ...

Հետևաբար, մեղքը, որպես վարչական զանցակազմի սուբյեկտիվ կողմի պարտադիր տարր, հանդիսանում է վարչական պատասխանատվության իրավական միակ նախապայմանն ու նախադրյալը»:

<<Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ>> ՀՀ օրենսգրքի 251-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի ապացույցներ են համարվում ցանկացած այն փաստական տվյալները, որոնց հիման վրա օրենքով սահմանված կարգով մարմինները (պաշտոնատար անձինք) հաստատում են վարչական իրավախախտման առկայությունը կամ բացակայությունը, տվյալ անձի մեղավորությունն այն կատարելու մեջ և գործի ճիշտ լուծման համար նշանակություն ունեցող այլ հանգամանքներ: Այդ տվյալները հաստատվում են հետևյալ միջոցներով՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրությամբ, վարչական պատասխանատվության ենթարկվող անձի բացատրություններով, տուժողի, վկաների ցուցմունքներով, փորձագետի եզրակացությամբ, իրեղեն ապացույցներով, իրեր և փաստաթղթեր վերցնելու վերաբերյալ արձանագրությամբ, ինչպես նաև այլ փաստաթղթերով:

Այսպիսով, անձը <<Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ>> ՀՀ օրենսգրքի 123.5-րդ հոդվածի 4-րդ մասով նախատեսված զանցանքի համար կարող է ենթարկվել վարչական պատասխանատվության միայն, եթե վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի ապացույցներով անվերապահորեն հաստատվում է անձի մեղքը կատարված իրավախախտման մեջ, հակառակ պարագայում վարչական գործի վարույթը ենթակա է կարճման վարչական իրավախախտման կազմի բացակայության պատճառաբանությամբ: Տվյալ դեպքում վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրության, կայացված որոշման,

դիմողի տված բացատրության և ներկայացված տեսագրության ուսումնասիրությամբ պարզվել է, որ կատարված իրավախախտման մեջ բացակայում է դիմողի մեղքը, ուստի ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով նույն օրենսգրքի 247-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով և 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 3-րդ կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Պարեկային ծառայության վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 18.08.2021թ. կայացված թիվ 8180005911 որոշումը բեկանել և վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի վարույթը կարճել:
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Հովհաննես Մանասարյանին և պարեկային ծառայության Երևան քաղաքի գունդ՝ ի տնօրինություն:

Պետ,
ոստիկանության գնդապետ՝

Ա. Ումրշատյան